

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 12Csp/57/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516209063
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Erika Trtalová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3516209063.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou JUDr. Ing. Erikou Trtalovou v právnej veci žalobcu EDYPLUS s.r.o., IČO: 36 258 881, so sídlom Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, právne zastúpený: advokátskou kanceláriou Roman Kvasnica a partneri s.r.o., IČO 36 866 598, so sídlom Piešťany, Žilinská cesta 130, proti žalovanému: Marek Radošinský, nar. 27.03.1979, občan Slovenskej republiky, trvale bytom J. S. J. I., L. W. XXX/X, t.č. bytom J., J. XXX, o zaplatenie 2.100,- Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.100,- Eur spolu úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.100,- Eur od 21.01.2014 do zaplatenia a to všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietá.

III. Žalobcovi sa priznáva právo voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu v lehote do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobným návrhom doručeným súdu dňa 07.11.2016 proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 2.100,- Eur spolu s úrokom vyčísleným do 10.10.2016 vo výške 1.235,94 Eur, úrokmi z omeškania vyčíslenými do 10.10.2016 vo výške 141,87 Eur, úrokom 20,90 % ročne zo sumy 2.100,- Eur od 11.10.2016 do zaplatenia a úrokmi z omeškania 5% ročne zo sumy 3.335,94 Eur od 11.10.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. V priebehu konania právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca uzavrela dňa 05.06.2017 so žalobcom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávky proti žalovanému. Dňa 12.12.2013 uzavrel právny predchodca žalobcu so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej žalovanému bol poskytnutý úver a žalovaný sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas s dohodnutou výškou ročnej úrokovej sadzby 18,90 %. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver formou pravidelných mesačných splátok s dátumom splatnosti pôvodne dohodnutej poslednej mesačnej splátky úveru dňa 20.12.2023. Žalovaný v rozpore so zmluvnými dojednaniami neplnil svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky istiny a úrokov riadne a včas, čím nastal prípad porušenia podmienok úverovej zmluvy. Vzhľadom na trvajúce omeškanie žalovaného s platením zmluvne dohodnutých splátok, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 04.04.2016 vyzval žalovaného, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy zaplatil celú sumu omeškaného dlhu, ktorý ku dňu 01.04.2016 dosiahol výšku 1.163,60 Eur s tým, že pokiaľ uvedená suma v určenej lehote nebude zaplatená, žalobca môže pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celej pohľadávky. Právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru v súlade

s ustanovením čl. 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s.. a vyzval žalovaného na zaplatenie pohľadávky z úverovej zmluvy vo výške 3.282,14 Eur v lehote do 15 dní od prevzatia oznámenia. Ku dňu vyčíslenia pohľadávky ku dňu 10.10.2016 dosiahla výške splatného dlhu celkom sumu 3.477,81 Eur, pozostávajúca z istiny nesplatennej časti úveru v sume 2.100,- Eur a nesplatených úrokov v sume 1.235,94 Eur od 13.12.2013 do 10.10.2016, pri úročení dlžnej istiny úrokom 18,90 % do 14.07.2014 a úrokom 20,90 % od 15.07.2014 a úrokov z omeškania vo výške 141,87 Eur, vyčíslených od 21.01.2014 do 10.10.2016, pri úročení splatnej istiny a splatných úrokov, úrokmi z omeškania 5% ročne. Žalovaný svoj dlh zo zmluvy o úvere. Po splatnosti žalovaný nevykonal žiadnu úhradu.

2. Žalovaný sa k žalobnému návrhu nevyjadril.

3. Súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, ktorého neúčast' ospravedlnil jeho právny zástupca a v neprítomnosti žalovaného, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie riadne doručené, pričom žalovaný nepožiadaval o odročenie pojednávania. Nebol daný dôvod na odročenie pojednávania podľa § 183 C.s.p..

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žalobného návrhu v spojení s písomným vyjadrením žalobcu, výpisu z Obchodného registra, zmluvy o splátkovom úvere, všeobecných obchodných podmienok, obchodných podmienok, prehľadu stavu pohľadávky, výpisu z účtu, výzvy, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, predžalobnej výzvy a zistil tento skutkový stav:

5. Právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a.s. uzavrel dňa 12.12.2013 so žalovaným ako fyzickou osobou zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 2.100,- Eur a žalovaný sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných 120-tich mesačných splátkach vo výške 41,-Eur riadne a včas s dohodnutou výškou úrokovej sadzby vo výške 18,90 % a so začiatkom splácania 20.01.2014. Konečná splatnosť pohľadávky bola dohodnutá dňa 20.12.2023. Celkové náklady boli vyčíslené vo výške 4.915,77 Eur. Žalovaný do postúpenia pohľadávky nič nezaplatil.

6. Dňa 27.04.2016 sa stala pohľadávka vo výške 3.282,14 Eur splatná vyhlásením mimoriadnej splatnosti poskytnutého úveru v súlade s ustanovením čl. 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s..

7. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 05.06.2017 postúpil postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. pohľadávku proti žalovaným na žalobcu. Právny predchodca žalobcu zaslal žalovanému listom oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti spolu s výzvou na úhradu v lehote do 15 dní v celkovej výške 3.282,14 Eur. Oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 05.05.2016 v súlade s bodom 6.3 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s.. Následne bol žalovaný opäť vyzvaný na zaplatenie splatného dlhu vyčísleného ku dňu 30.06.2016 vo výške 3.389,66 Eur. Žalovaný nevykonal žiadnu úhradu.

8. V zmysle bodu 3.1.3 Obchodných podmienok, klient je povinný platiť banke poplatok za jemu poskytnutý balík služieb vo výške určenej sadzobníkom. Banka je oprávnená účtovať poplatok za jemu poskytnutý balík z účtu, ktorý je súčasťou balíka alebo z akéhokoľvek iného účtu klienta vedeného bankou.

9. Podľa § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

11. Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako

lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14. Podľa § 2 písm. a), b), j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

15. Podľa § 9 ods. 1, ods. 2 písm. j), k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Zároveň musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

16. Podľa § 11 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

17. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol so spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

18. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

19. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. Aktívna vecná legitímácia žalobcu je v zmysle ustálenej judikatúry preukázaná jeho oznámením o postúpení pohľadávky, pričom následne došlo k rozhodnutiu o pripustení zmeny strany sporu. Právny vzťah strán založený zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 12.12.2013 je zmluvou o úvere, teda

absolútnym obchodom, ktorého základné náležitosti sa spravujú Obchodným zákonníkom. Zároveň však vzhľadom na charakter žalovaného nemožno opomenúť, že ide o úver spotrebiteľský v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. účinnému ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy.

21. Úmyslom zákonodarcu pri tzv. spotrebiteľských úveroch, teda pri právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ (zväčša podnikateľ, finančná inštitúcia) a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami. Preto zákonodarca pre tento zmluvný typ stanovil osobitné podstatné náležitosti pre ktoré je potrebné aplikovať aj niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj je potrebné prihliadať aj na smernicu Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru (Ú.v. ES L 42, 12.2.1987) v znení smernice Rady 90/88/EHS z 22. februára 1990 (Ú.v. ES L 61, 10.3.1990) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16. februára 1998 (Ú.v. ES L 101, 1.4.1998) ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku. Hoci smernica nemá priamy účinok, je potrebné zákonné ustanovenia, ktoré boli prijaté na jej implementáciu resp. transponovanie, vykladať v zmysle dosiahnutia cieľov smernice, teda tzv. euro konformným výkladom.

22. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi stranami vznikol spotrebiteľský vzťah. Predmetná zmluva spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv. Súčasťou zmluvy sú tiež všeobecné podmienky, ktoré žalovaný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred a pre veľký počet spotrebiteľov. Zmluva bola uzavretá medzi veriteľom - právny predchodcom žalobcu ako právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti o. i. poskytovanie úverov z vlastných zdrojov ako podnikanie a spotrebiteľom - žalovaným ako fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver ako vyplýva z predmetnej zmluvy na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere v inej právnej forme - vo forme úveru a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Vzhľadom na charakter predmetnej zmluvy o úvere a účastníkov zmluvy je potrebné na zmluvný vzťah aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskom práve. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok, neobsahuje obligatórne náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z., ktorými sú výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, ročná percentuálna miera nákladov. Úverová zmluva obsahuje dojednanie, v ktorom sú celkové náklady vyčíslené vo výške 4.915,77 Eur, pričom podľa kontrolného výpočtu sú náklady vo výške 4.920,- Eur a súd pri výpočte vychádzal z údajov uvedených v čl. I zmluvy o splátkovom úvere (120 splátok x hodnota splátky 41,- Eur). Teda celkové náklady boli uvedené v nesprávnej výške.

24. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že v čase uzatvorenia, táto zmluva mala obsahovať aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda s rozčlenením jednotlivých čiastok nestačí uviesť len celkovú výšku splátok. Predložená zmluva o úvere takýto konkrétny splátkový kalendár neobsahovala. Takáto informácia je pritom významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je preňho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej žalobcom za poskytnutý úver (rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.06.2015 vydaný v konaní sp. zn. 6Co/345/2015).

25. Zákonným následkom nedodržania kogentnej právnej úpravy v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z., je zákonná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z.).

26. Vychádzajúc z uvedeného vznikla žalovanému povinnosť vrátiť žalobcovi len hodnotu poskytnutého úveru vo výške 2.100,- Eur, a preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2.100,- Eur.

27. Keďže žalovaný riadne a včas nesplácal poskytnutý úver vznikol žalobcovi v súlade s ustanovením § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s ustanovením § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (pre rozhodné obdobie bola stanovená sadzba vo výške 0,25%) zákonný nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.100,- Eur od 21.01.2014 do zaplatenia (deň nasledujúci po uplynutí splatnosti prvej splátky), na zaplatenie ktorých súd žalovaného zaviazal.

28. Lehotu na splnenie uloženej povinnosti uložil žalovanému v súlade s § 232 ods. 3 C.s.p., keďže neboli zistené dôvody pre určenie dlhšej lehoty.

29. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V danom konaní súd žalobnému návrhu vyhovel okrem príslušenstva, čím žalobcovi ako strane v spore úspešnej vznikol nárok na náhradu trov konania, a preto súd priznal žalobcovi právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím dobrovoľne splnená, možno podať návrh na nútený výkon rozhodnutia v súlade s Exekučným poriadkom.